

A Magyar Rádió elnöke a rendszerváltás előtt az állambiztonsági szolgálatnak dolgozott?

SAJTÓVISSZHANG

[Political Capital](#)

2003-10-09 10:33

A Népszava szerint Kondor Katalin, a Magyar Rádió elnöke a hetvenes évek közepétől közel tíz éven át együttműködött az állambiztonsági szolgálatokkal. A lap a birtokában lévő dokumentumokra hivatkozva azt állítja, hogy Kondor Katalint 1974 februárjában a Budapesti Rendőr-főkapitányság egyik, meg nem nevezett rendőr századosa szervezte be a BRFK III/II-B alosztályának fennhatósága alá, ahol „Vári” fedőnéven „egyéb kémelhárítás” vonalon tartotta a kapcsolatot az állambiztonsági szervezettel egészen 1983 augusztusáig. Kondor Katalin a Népszava állítására reagálva közleményt adott ki, amelyben kormánypárti bosszút említ, a Népszavát pártlapnak és a K&H-botrány érintettjének nevezi. A megjelent cikknek szinte minden szavát hazugságnak tartja, ezért a rádióelnök szerint „a Népszavának bíróság előtt kell felelnie minden soráért”. Németh Péter, a Népszava főszerkesztője a közleményre reagálva elmondta, hogy pert indítanak a rádió elnöke ellen, mert Kondor Katalin állításával szemben a Népszava nem pártlap és nem érintett a K&H Bank ügyében. Újhelyi István, az MSZP országgyűlési képviselője azt kérte, hogy Kondor Katalin maga járuljon hozzá, hogy az illetékes szervek nyilvánosságra hozhassák: igazak-e azok az információk, amelyek több napilapban is megjelentek. Szalai Annamária, a Fidesz–MPSZ képviselője szerint a Magyar Rádió elnöke ellen hajtóvadást indítottak. A Népszava címlapján megjelent úrlap szerint Kondort hazafias alapon, kényszer és ellenszolgáltatás nélkül szervezte be a BRFK III/II-B alosztálya társadalmi megbízottként. A dokumentum szerint kilenc évvel később Kondor Katalin maga kérte a kapcsolat megszakítását. Tóth András, a polgári titkosszolgálatokat felügyelő politikai államtitkár az úrlap hitelességére vonatkozóan elmondta, hogy szakértők véleménye szerint a rendelkezésre álló kópiák alapján a Népszava-dokumentum nem tűnik hamisítványnak. Péterfalvi Attila adatvédelmi biztos aggályosnak nevezte, hogy titkos információk kerültek nyilvánosságra, mint közölte: „ez a fajta nyilvánosságra hozatal bűncselekményi kategóriát is megvalósíthat, hiszen a visszaélés személyes adattal a Büntető Törvénykönyvben szabályozott bűncselekmény”. Lendvai Ildikó, az MSZP frakcióvezetője az ügyel kapcsolatban elmondta: a rádióelnök helyében kérné az illetékeseket, hogy ügyében oldják fel az államtitkot. Pokorni Zoltán, a Fidesz–MPSZ alelnöke egri sajtótájékoztatóján a Kondor Katalinnal kapcsolatosan nyilatkozó kormánypárti politikusok figyelmébe ajánlotta, hogy olyan koalíció tagjai, amelynek az irányítója ügynököket irányító tiszt volt. Az ellenzéki politikus szerint a szocialistáknak nincs morális alapjuk az ügynökkérdést felvetni. Kondor Katalin az ügy tisztázása érdekében újbóli átvilágítását kérte.

Összefoglalás: Kondor Katalint támogató vagy a Népszavát kritizáló vélemények:

A lap összemosza a rádióelnök jelenlegi tevékenységét múltjával.
A sajtóorgánum valótlannal állítja, hogy nem vesz részt a politikai boszorkányüldözésben, mert a leközölt adatok ezt a célt szolgálják.
Az a valódi felelős, aki az iratokat a szerkesztőségbe juttatta.
Nincs jelenleg olyan törvény Magyarországon, amely elítélne valakit, mert ügynök volt.

Kondor Katalint kritizáló vélemények:

Nemcsak az állambiztonsági múltja, de rádióelnöki tevékenysége miatt is le kellene mondania.
A rádióelnök vizsgáltatta kollégái állambiztonsági múltját, miközben maga is a rendszer részese volt.
Kondor Katalin védekezésül kérte átvilágítását, de tudja, hogy a bírák hatásköre csak a III/III-as csoportfőnökségre terjed ki.
Szadai Károllyal, a Magyar Rádió kuratóriumának fideszes elnökével együtt elhallgatták a rádióelnök múltját, ezáltal kitéve a közmédiium vezetőjét a politikai zsarolásnak.

Kondor Katalint támogató vagy a Népszavát kritizáló vélemények:

A lap összemosza a rádióelnök jelenlegi tevékenységét múltjával.

A sajtóorgánum valótlanul állítja, hogy nem vesz részt a politikai boszorkányüldözésben, mert a leközlött adatok ezt a célt szolgálják.

Az a valódi felelős, aki az iratokat a szerkesztőségbe juttatta.

Nincs jelenleg olyan törvény Magyarországon, amely elítélne valakit, mert ügynök volt.

Kondor Katalin közleménye (Kondor Katalin közleménye, Magyar Hírlap, 2003. szeptember 26.)
„Ha egy rádió, ez esetben a Magyar Rádió Rt. a törvények szellemében dolgozik, előbb-utóbb eléri a kormánypárti bosszú. **Kinevezésem óta nemtelen és aljas támadások keresztüztüében állunk.** Most, hogy a Magyar Örökség Díjat megkaptuk, jól előkészített akcióba kezdett a pártlap Népszava, a többmilliárdos K&H-botrány érintettje. Az elmúlt napok nagy terjedelmű cikkeinek szinte minden szava hazugság, a Népszavának bíróság előtt kell felelnie minden soráért. **A rágalmozó cikkek egyetlen célja a rendzavarás, de a Magyar Rádió, ameddig bírja, töretlen lendülettel végzi kijelölt feladatait.**”

Népszava szerkesztősége (Kondor, az alkalmatlan, **Népszava**, 2003. szeptember 26.)
„Mikor ezek a sorok íródnak még nem látható és tudható, milyen hatással lesz a magyar közéletre és a politikára az a meglepő tény, amelyet immár dokumentumokkal is igazoltunk, azaz, hogy a közszolgálati rádió elnök asszonya mintegy kilenc éven működött együtt a III-as fősoportfőnökséggel. Egyedül a Magyar Televízió Éjjeli menedék című műsorának egyik készítője jelentkezett szerkesztőségünkben: a csütörtök délelőtt készülő műsor felvételére elvárja a Népszavát, a Kondor Katalinról szóló hírünket igazoló dokumentumokkal együtt. És ha elutasítjuk az egyébként szinte azonnalra szóló felkérést, ezt faxon tegyük, mert az ügynök biztosan lesz folytatása. Szóval a jobb oldal azonnal mozdult, a közszolgálati televízió Vasárnapi Újsághoz hasonló rangra törekvő produkciója, feltételezésünk szerint nem a Népszava mellett kíván kiállni. (...) lapunkat nem a személyes bosszúvágy, a politikai ellenfél legyőzése vezérelte, amikor úgy döntött: nyilvánosságra hozza Kondor Katalin eleddig eltírtolt múltját. **Valljuk azt, amit korábban is vallottunk: nem vagyunk hajlandóak semmiféle boszorkányüldözés részesei lenni azon az alapon, hogy ki milyen szerepet vállalt a pártállami időkben. Azokat az éveket ki így, ki úgy vészelte, élte át, vagy túl; mindannyian ebben az országban élve próbáltuk élehetővé tenni a mindennapjainkat. Ki meggyőződésből, ki opportunizmusból. Sem az előbbit, sem pedig az utóbbit nem akarjuk elítélni.** De még csak megítélni sem. Kondor Katalin, mint a dokumentumból kiderül, 'hazafias meggyőződésből' működött együtt a III/II-es fősoportfőnökséggel; 1974-es beszerzése után 1983-ban, saját kérésére vált meg titkos megbízatásától. Hogy konkrétan mi volt e kilenc év alatt a feladata, milyen jelentéseket készített és kikeről szinte teljesen mindegy. **Rádiós munkájáról, tehetséges riportjairól, szakértelméről ezen információ birtokában sem fogunk másként vélekedni. Kondor jó rádiós volt, műsorai éppen hogy nem a diktatúrával kollaboráló újságíró képét erősítették, ellenkezőleg: a reformokban érdekelt, azok mellett hitet tevő rádiósét. Ezért voltunk bizakodóak akkor, amikor hosszas huzavona után rádióelnökké választották. Abban reménykedtünk, hogy végre szakmai vezetője lesz az egyik legfontosabb közszolgálati médiumnak.** Ám hamar kiderült, a rádióelnök Kondor Katalin politikailag elfogult. Sorra üldözte el a Magyar Rádióból azokat a nagytekintélyű kollégákat, akik másként gondolkodtak, mint ő, akik komolyan vették, hogy harag és elfogultság nélkül kell tudósítaniuk az eseményekről. Akik nem voltak hajlandóak eltorzítani a híreket, csak azért, mert egyes politikusoknak az rokonszenvesebb lett volna. Állandó szerda reggeli interjúalanya, Orbán Viktor talán örült ennek, ám azok, akik őszintén hitték, egy demokráciában a közrádióknak függetlennek kell maradnia, nem.

Kondor folyamatosan megvédte, megvédi Orbán 'kedvenc műsorát' a Vasárnapi Újságot, amely gyakran szélsőséges, kirekesztő, kisebbségellenes, s amely nem egyszer útszéli, provokatív hangnemben beszél a kormányzatról. Megvédi az ORTT határozataival szemben, a tisztességes, közszolgálati elváró hallgatói igényekkel szemben. Kondor Katalinnal tehát nem az a bajunk, hogy a múlt rendszer titkoszolgálatának dolgozott, hanem az, hogy rossz rádióelnök. Mert a Magyar Rádió elnöke nem tehet politikai jellegű nyilatkozatokat (...). Felidézhetnénk a volt amerikai nagykövetre tett megengedhetetlen megjegyzését is, de nem tesszük. Mert mindebből talán világos már, Kondor Katalin alkalmatlan a közszolgálati rádió elnökének, s nem a múltja, hanem a jelene miatt.”

Népszava (Közszolgálati kifogások, **Népszava**, 2003. szeptember 26.)

„1. A rádió hosszú évek óta figyelmen kívül hagyja az Országos Rádiós és Televízió Testület (ORTT)

kifogásait – melyek többek között arról szólnak: a közszolgálati intézmény számos alkalommal megsértette a médiatörvényt.

2. Az ORTT átfogó vizsgálata szerint a Vasárnapi Újságban a műsoregységeknek csak talán a negyedéről, jó esetben a harmadáról mondható el, hogy nem a direkt politikai-ideológiai harcot, a propagandát, hanem a tárgyyszerű megismerést szolgálja.

A Vasárnapi Újságban megesett, hogy a műsorvezető nyíltan politikai hovatartozásának adott hangot. A műsorban Medgyessy Pétert gyakran csak D-209 kilencesként aposztrofálják, illetve megkérdőjelezzik a kormány legitimitását.

3. Az ORTT elnöke, Hajdu István szerint egyre durvul a közrádióknak a médiahatósággal szemben használt hangneme.

4. A rádió érdekvédelmi szervezetének tagjai ellen számos eljárást folytatattak, megszüntették munkakörüket, illetve nyugdíjazni kívánták őket. Legutóbb Barát Józsefet, a Független Rádiós Szakszervezet ügyvezetőjét, külpolitikai munkatársát bocsátotta el az MR rendkívüli felmondással.

5. Kondor egyes nyilatkozataiban azt engedte sejteni, hogy néhány kolléga azért távozik a rádióból, nehogy kipattanjon ügynökmúltjuk. Öt rádiós pert indított egy, a Magyar Nemzetben ebben az ügyben megjelent cikk kapcsán, a bíróság a rádiósoknak adott igazat.

6. Az MR vezetősége bekérte egyes hírterületeken dolgozó rádiósok átvilágítási papírját. Az adatvédelmi biztos szerint ez az eljárás sértheti a jogszabályokat. Az eset miatt az MR Közalapítvány Kuratóriumi elnökségének kormánypárti tagjai a Fővárosi Főügyészséghez fordultak – az ügyben egyelőre semmi nem történt.

7. A rádióelnök független közszolgálati intézmény vezetőjéhez méltatlan elfogult kijelentéseket tett, pártos közönség előtt.

8. Az antiszemita megnyilvánulások miatt aggódó Nancy G. Brinker amerikai nagykövetről Kondor Katalin egy MDF-es rendezvényen azt mondta: 'idejön valaki, aki két hónapja sincs itt és ebben a pillanatban antiszemizmusról, brekeg'.

9. A kormánypárti kurátorokról úgy nyilatkozott: az új kormánypárti delegáltak kimondottan frontharcosok, akik a korábbi kuratóriumi működésük során már bebizonyították, hogy a megegyezés szót sem ismerik. Amint megjelentek politikai csatározássá változtatták az üléseket.

10. Az MR vezetősége azt a Járai Juditot kívánja a washingtoni tudósító posztján látni, aki a Magyar ATV-n sugárzott, szélsőséges hangvételű, Amerika-ellenes kijelentéseket hangoztató Sajtóklubban Lovas Istvánnal, Bayer Zsolttal, illetve Bencik Andrásal szerepelt együtt.”

Szále László (Csúnya ügy, Magyar Hírlap, 2003. szeptember 27.)

„Mindig utáltam az ügynökösdit, mert sohasem szolgálta a közélet megtisztulását, nem orvosolta a régi sérelmeket, és nem sújtott le a régi bűnökre. Mindig aktuális politikai célokat szolgált, akkor is, amikor Antall József lobogtatta diszkréten a Torgyán-borítékot, akkor is, amikor Medgyessyt próbálták lehetetlenné tenni a D-209-es történettel, és most is, hogy Kondor Katalin – esetleges – titkos megbízotti múltját kotorják elő. Istenemre, jobban örülnék, ha igaz volna, amit a Népszava állít, mert az sokkal kisebb baj, ha K. K. a hetvenes években együttműködött a titkosszolgálatokkal, mint ha a sajtó eszközévé válik egy olyan manipulációnak, amely K. K. eltávolítását szolgálja a Magyar Rádió éléről. Az előbbi – ha igaz – szomorú, az utóbbi hányinger. Szögezzük le: csak törvénysértő módon juthattak a Medgyessy-iratok a közszolgálati újság kezébe 2002-ben, és ugyanilyen törvénysértő a Kondor-dokumentumok útja is. A törvény ugyanis csak a III/III-as iratok nyilvánosságra hozatalát engedélyezte, azokat is csak az átvilágítóbíráknak, még hozzá egyedül abban az esetben, ha az érintettek nem mondanak le meghatározott körön felüli tisztségükről.

A törvénytelenséget ez esetben sem az újság nyakába varrnám, az államtitkot azok sértették meg, akik a dokumentumokat a sajtónak eljuttatták. (Cui prodest?) Ami egy laphoz eljut, az már rég nem államtitok, s egy újságnak nehéz megállnia, hogy ilyen 'szenzációs' információt ne hozzon nyilvánosságra. Én egyébiránt meg tudtam volna állni. Magára adó ember vagy lap nem akarhat nemtelen eszköz lenni még nemes célok érdekében sem. Mert ez az eszköz biztosan nemtelen, s az sem biztos, hogy a cél nemes. Mi következik a közlésből? Semmi. Éppen annyi következik belőle, amennyi Medgyessy Péter esetében következett. **Le lehetett ügynöközni a miniszterelnököt. Most le lehet ügynöközni Kondor Katalint is, azt lehet mondani, hogy bezzeg. Lehet mondani (jogosan), hogy bezzeg bekérte a rádiósok átvilágítási igazolását, mert úgymond, nem szívesen dolgozna ügynökökkel; lehet mondani (jogtalanul), ügynök volt, miközben bezzeg visszaél törvény adta hatalmával, megsérti a médiatörvényt, eltúri az uszító hangokat a közszolgálati rádióban. Kommunizál, bezzeg...; brekegez, bezzeg... A hatalmas leleplezés ennyit ér. Plusz a szégyen. Leleplezőnek is, leleplezettnek is.** Hogy' nem lehet belátni: aki bezzeg Medgyessyt mond, az semmivel sem tisztességesebb, mint aki bezzeg Kondort mond? Hogy ez a két kecske a keskeny pallón össze van nőve. Egymás nélkül nincs

értelmük és nincs igazságuk. (...) **A Népszava is csak bezzegel. Azt mondja: nem hajlandó semmiféle boszorkányüldözés részese lenni azon az alapon, hogy ki milyen szerepet vállalt a pártállami időkben. Mondja ezt akkor, amikor két napon át két kolumnán tárja a nyilvánosság elé K. K. pártállami múltját.** Azt mondja: Kondor Katalinnal nem az a baja, hogy a múlt rendszer titkosszolgálatának dolgozott, hanem az, hogy rossz rádióelnök. Mondja ezt akkor, amikor főcímben közli Kondor kapcsolatát az állambiztonsággal, s fakszimilében '74-es szervezési papírját. Ebben nem a szemforgató attitűd az érdekes, hanem az önleplezés. Mert mégiscsak azért közli – ha kell, törvénytelenységben közreműködve – a Kondor múltját leleplező dokumentumokat, mert rossz rádióelnöknek tartja – erről szól a lap tegnapi 8. oldalán a tíz közszolgálati kifogás. A két címlapsztori azonban nem arról szól, hogy Kondor rossz rádióelnök. Miért nem arról?”

Para-Kovács Imre (Na és?, Magyar Hírlap, 2003. szeptember 27.)

„Kondor Katalin nem azért alkalmatlan a Magyar Rádió irányítására, mert (állítólag) spicli volt, hanem azért, mert alkalmatlan a Magyar Rádió irányítására, mint ahogy Bencsik András sem a Népszabadságnál megizmosodott nyelve hitelteleníti el a szemét jobb vizeletszagú kuckóján kakaskodva, hanem a szellemi és szakmai képesség tökéletes hiánya. Medgyessy Péter sem titkos tiszti múltja miatt fog belebukni a kormányzásba, mint azt a közvélemény-kutatási felmérések bizonyítják, hanem azért, mert a döntései rosszak voltak, és a jelenben szúrta el a dolgokat, függetlenül attól, hogy a múltban milyen hőiesen küzdött a beszivárgó KGB-ügynökök ellen. **Nyilvánvaló, hogy érdekes adalék az elnök asszony jelleméhez a Népszavában feltárt ügynökösködési közbűrt a hetvenes-nyolcvanas években, de ugyanezzel a múlttal akár nagyszerűen is irányíthatná a rádiót, lehetne rátermett szakmai vezető, elfogulatlan elnök és egyéb, ő azonban nem az (...)** Az ember tudniillik: fejlődik (vagy nem), és – bár természetesen felelős tetteiért, amelyeket a múltban követett el – sokat tud javítani megítélésén, amennyiben a jelenben nem tetézi ezeket.”

Nagy N. Péter (A Kondor-ügy vége, Népszabadság, 2003. szeptember 29.)

„Magyarországon nem abból lesz az igazi erkölcsi skandalum, ha a közszolgálati, ízlés és mérték dolgában igazodási pontként rendelt rádió elnöke brekegésnek nevezi az amerikai nagykövet országunkat érintő bírálatát, nem az számít, hogy – akkor még – sikertelen elnöki pályázata után alávalóknak nevezi az ellene szavazókat, nem az okoz zavart akár saját köreiben is, hogy a bíróság megrovásban részesíti, mert rádiós vezetőtársát elmebetegnek nevezte a Solymári Konzervatív Kör rendezvényén, nem az teszi gondolkodásmódját vita tárgyává, hogy megtiltotta a rádió összes munkatársának, hogy az ő engedélye nélkül nyilatkozzanak, s azt is elviseli tőle a nyilvánosság, hogy ugyanezt a kört arra kötelezte, mutassák be neki az esetleges ügynökmúlttal való érintettségéről szóló átvilágítási határozatukat. E megnyilvánulások bármelyikétől egy demokratikus közvélemény visszahőkölne. **Nálunk azonban a demokratikus hajlamokat elnyomja a már-már vallásos politikai elkötelezettség. Így tekintve Kondor Katalin innen védendő, amonnan támadható. Mozgásiránya valóban nem eltéveszthető.**

Illusztrációként: a Magyar Polgári Együttműködési Egyesület egy adott havi előadólísta: Simicskó István, Bayer Zsolt, Bencsik András, újra Bayer Zsolt, Makovecz Imre, Papp Lajos, Navracsics Tibor, megint Bayer Zsolt, Rogán Antal, Németh Zsolt. És Kondor Katalin. Példám szükségképpen kiragadott, ám az elnök asszony több száz hozzáférhető közszereplése között elvétve találni csak olyat, amely ne karakteresen jobboldali közeghez kötődne, a másik térfelet pedig végkép nem tünteti ki figyelmével. Magánügy, szokta volt ő erre mondani, részben, tennénk hozzá, hiszen jobb volna, ha közszolgálati médiumvezető nemcsak egy irányba tudna kanyarodni, mint az Indycar autóversenyzői. (...) **Nádas Péternek a D-209-vita idején megfogalmazott tételét alkalmaznám. Az író azt mondta, nincs olyan magyar törvény, amely elítélne bárkit is azért, mert III/II-es ügynök volt. Erkölcsi alapon ez lehet ellenszenves, vagy nem, de ennek semmi köze a politikához. Ott csak a törvény számít. Akkor fenyeget az igazi veszély, ha ezen a területen moralizálni kezdenek.** Nádas itt megállt, ezért magam teszem hozzá: nálunk abból kérlelhetetlen árulózás, kiátkozás lesz, meg minden alávalóság, ami ebből még jöhet. Kondor önmagát már régen politikai tényezővé tette, ezen az alapon csak a törvény lenne a fontos, amely szerint közömbös, hogy háritott-e kémekeket, vagy nem. A jobboldal viszont nem így, hanem az erkölcsi felsőbbrendűség alapállásából politizál. Úgy kell tehát tartaniuk, ebben a kérdésben nem lehet kegyelem. Nem is lesz”.

Eörsi István (Univerzális alkalmatlanság, Népszabadság, 2003. szeptember 30.)

„Ha eddig még nem bizonyította volna be Kondor Katalin, hogy alkalmatlan a közszolgálati rádió vezetésére, akkor most írásba adta ezt: 'Ha egy rádió, ez esetben a Magyar Rádió Rt., a törvények szellemében dolgozik, előbb-utóbb eléri a kormánypárti

bosszú' – így kezdi a személyét érintő ügynökvádat visszautasító nyilatkozatát. A 'kormánypárti bosszú' kifejezéssel jelzi, és a következő mondatban a 'nemtelen és aljas támadások' kifejezéssel nyomatékosítja, és világgá kiabálja, hogy a kormányt erkölcsileg züllött ellenségének tekinti. Így hát nem is várható tőle, hogy eleget tegyen a közszolgálati magatartás legelemibb követelményének. Ez persze nem újdonság. Posztját annak köszönheti, hogy a Fidesz-kormányzás idején heti-kétheti rendszerességgel az egész ország nyilvánossága előtt alágöngyölte lelkét Orbán Viktor miniszterelnöknek. (...) Ami a most rázúduló ügynökvádat illeti: jelen pillanatban (szeptember 27-én 22 órakor) nem vagyok egészen biztos abban, hogy megállja-e a helyét. Nem is lehetek egészen biztos, mert az akció kezdeményezői teljesen alkalmatlanok arra, hogy ilyen vádakkal hozakodjanak elő. Németh Péter főszerkesztő azt mondta a televízióban, hogy a vád nyilvánosságra hozatala után azért vártak a dokumentumok közzétételével, mert még ellenőrizni akarták szakértőkkel, hogy hitelesek-e a dokumentumok. Először tehát bejelentették a vádat, aztán ellenőrzik a dokumentumokat! Amikor kiderült, hogy a dokumentumok az ellenőrzés ellenére sem győznek meg mindenkit az igazukról, azzal nyugtatta meg hallgatóit, hogy a további bizonyítékokat később közli majd, folyamatosan. Miért cselekszenek így? Nyújtani akarják a feszültséget, mint holmi Shakespeare-ek, hogy az ötödik felvonás végén annál felemelőbb legyen a véres áldozat látványa? (...) Hiába próbált a Fidesz erkölcsi tőkét kovácsolni a miniszterelnök eltitkolt múltjából, mert csakhamar kiderült, hogy érdekszférájában legalább annyi sáros hazafi és honleány tündökölt, mint a szocialista táborban. Ez a bánatos igazság fordítva is hat. Ha minden kétséget kizáróan kiderülne, hogy Kondor Katalinra ügynöki sár fröccsent, a Népszava felelős szerkesztője még akkor sem kifogásolhatná ezt, mert ez esetben Medgyessy múltját is kifogásolnia kellene, amire feltételezésem szerint nem érez kedvet. A politikai újságírók többsége is alkalmatlan a Kondor-ügy megítélésére, mert – Szále László szemléletes vallomását idézve – az 'ügynökösdit' utálják, vagyis az ügynökökről folytatott diskurzusokat, nem pedig a pártállam ügynöki szolgálatát. **Sokan közülük most már azokat dorgálják, akiket elkedvetlenít, hogy a Kádár-rendszer által szervezett és díjazott ügynöki buzgólkodás a mi demokratikus körülményeink között a legkisebb mértékben sem akadály a közéleti karrierépítésnek. Társadalmunk univerzálisan alkalmatlanná vált arra, hogy kidolgozzon, vagy akár csak elviseljen egy olyan értékhierarchiát, amely múltunkat és jelenünket egységes szempontból ítéli meg. Az univerzális alkalmatlanságnak ezt a vizsgálótató állapotát csak egy minden egykori titkosszolgálatra kiterjedő, és a titkosszolgálati iratokba korlátlan betekintést biztosító törvény segítségével kezdhethetnénk felszámolni.** Ezt azonban legfeljebb néhány szabad demokrata képviselő szorgalmazza, de többnyire ők is csak rezignáltak, eleve beletörődve abba, hogy a koalíciós partner a döntő pillanatban a besúgók személyiségi jogait szokása szerint a besúgottakéi elé helyezi, és ismét győzelemre segíti az öklét hivatalból rázó ellenzék támogatásával az ügynökbújtatás humanista politikáját”.

Karácsony Ágnes (A köz szolgálata, **168 Óra**, 2003. október 2.)

„Kondor azt mondta, kormánypárti bosszúról van szó, nem kétséges. És mivel magyarázatot nem adott, csak feltételezhető, hogy arra gondolt: nem rokonszenveznek vele a kormánypártok, amióta csupán a jobboldalnak mosolyog. **Tény, igazi bizonyítékok idáig nem kerültek elő. De ha az elnöknőt hírbe hozó gyanú valóban szocialista manőver lenne, az mindenképp elhibázott és még ostoba is. Hiszen a Fidesz kajánkomolysággal megint előszedheti a D-209-es kartonokat, amelyek úgysem kerültek túl mélyre tavaly óta, és a Kövér–Pokorni–Répássy–Rogán–négyes váltóját újra fűtheti régi szenvedélye: a miniszterelnök kémelhárító tiszt volt. Ha tehát Kondor Katalin jól sejtí az 'elmés' bosszúpolitikát, akkor a baloldalon komoly jele van az elmezavarának.** A 'nagy leleplezés' közben ugyanis Medgyessy Péter egykori titkosszolgálati kötődései ismét feleleveníthetőek, ráadásul jobboldali időmérésben épp jókor: a kormányfő népszerűsége úgyis csökken. Ilyen helyzetben mit érne el a baloldal a Magyar Rádióban, ha – tegyük föl – tényleg kémelhárító volt az elnök asszony? Leváltani aligha tudják. (...)

Kondor Katalin az átvilágítóbírákhoz fordult, tőlük kérte, 'oldják föl a titkot': tárják a köz elé, ha valamiféle terhelő adat van róla. Különös módja ez a védekezésnek. **A rádió elnöke ugyanis pontosan tudhatja, a közszereplők átvilágításakor azt ellenőrzik, kik tartoztak a III/III-asok közé, azaz, kik voltak besúgók, s azt nem, hogy kik voltak hírszerzők vagy kémelhárítók. A média átvilágítása amúgy már befejeződött, akiket 'érintettnek' találtak a bírák, azokat lemondásra szólították föl. 'Kondor Katalin kérelme még nem érkezett meg hozzánk. De a törvény nem teszi lehetővé számunkra, hogy a III/III-as iratokon túl más csoportfőnökség dossziéit is átnézzük' – jelentette ki Hodászi Zoltán átvilágítóbíró. Márpedig – a Népszava állítása szerint – Kondor rádiós munkatársként 'Vári' fedőnéven a**

III/II-eseknek 'tett szolgálatot'. Ugyanakkor nemzetbiztonsági szakértők állítják: 'fontos és bizalmi' közszereplők átesnek egy másik, úgynevezett C-típusú átvilágításon is, ahol kérdőívet töltenek ki. Azon fel kell tüntetniük a 'kockázati tényezőket' is, vagyis olyan körülményeket, amelyek esetleg alapot adhatnak a zsarolásukra. Ilyen lehet akár a kémelhárítómúlt is. (...)

Tegyük föl: kémelhárító volt Kondor Katalin, és tényleg 'hazafias alapon' védte az országot. Morálisan megítélhető így is, úgy is. De elképzelhető-e, hogy múltjáról nem tudott Szadai Károly, a Magyar Rádió kuratóriumának fideszes elnöke? A kérdést az indokolja, hogy Szadai előzőleg Kövér László tárca nélküli titkosszolgálati miniszter kabinetfőnöke volt, és Kondort 2001-ben a Szadai vezette grémium választotta elnökké. Amiből ugyan nem feltétlenül következik, hogy közösen őrizhették a III/II-es titkot. Ám ha mégis, nem lehetett könnyű Kondor Katalinnak, ha politikailag esetleg 'zsarolták'. Másrészt amennyiben igaz kémelhárító tevékenysége, arról nyilván tudhatott operatív tisztje, a Népszavában közzétett dokumentumok szerint bizonyos Béla százados, aki a lapnak azt nyilatkozta: majdnem húsz évig szolgált a hírszerzésnél és a kémelhárításnál, majd 'rendész' lett a rádióban, de nem szervezte be Kondor Katalint. (...) Kondor – az új törvény szerint – fordulhat az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárához, ahova átkerülnek azoknak a közszereplőknek az aktái is, akik 1990 előtt kapcsolatban álltak a titkosszolgálatokkal. Belenézhet az irataiba, amennyiben vannak ilyenek, s ott őrzik őket. **Csak hogy a hetvenes éveknek – Kondor feltételezett kémelhárító időszakának – dokumentumai még 'útban vannak' a levéltár felé. Amúgy a közszereplők levéltári dossziéiba hamarosan – engedélyeztetést követően – többen is betekinhetnek, és bizonyos eljárási rend után nyilvánosságra hozhatják őket – személyiségi jogi megkötésekkel. Előbb azonban az intézet megkérdezi a 'kutatott személyt', közszereplőnek tartja-e saját magát. Ha igennel felel, egyben hozzájárul, hogy múltjában kutakodjanak. Ha azt válaszolja, nem, akkor a levéltár a Fővárosi Bíróságtól kérheti, döntsenek ők a közéleti szereplésről.**

Bayer Zsolt (Elő a farbával!, **Magyar Nemzet**, 2003. október 2.)

„Magyarországon lejáratozó papírokkal kizárólag a politikai baloldal tud manipulálni. Konkrétan az ügynökmúltak papírjaival. Mert mind náluk van. A Medgyessy Péter ügynökmúltját bizonyító dokumentumot a Magyar Nemzet tavaly a baloldaltól kapta. Medgyessy Péter a dokumentum cáfolhatatlanságát látva bevallotta, hogy mit tett. Illetve azt vallotta be, hogy mi volt. A tettekre nézve mellébeszél. A politikai baloldal most úgy döntött, visszavág. Megint úgy döntött. Először ugyanis Pokorni Zoltán édesapját hurcolták meg, aljas, visszataszító módon. Mert Pokorni Zoltán édesapja nem közszereplő, ráadásul zsarolással kényszerítették a kádári titkosszolgálattal való együttműködésre. Minden valószínűség szerint feldolgozhatatlan lelki kínokat okoztak egy idős embernek, csak azért, hogy a fiát lehetetlen helyzetbe hozzák. A politikai baloldal – de elég ebből a finomkodásból! A Magyar Szocialista Párt most két bőrt kíván lehúzni saját pártállami múltjának máig temetetlen, bűzlő teteméről: ismét vissza akarnak vágni Medgyessyért, s egyben el kívánják távolítani a Magyar Rádió elnökét. (...) A papír, amit most önök elővarázsoltak, pusztán egy papír. Hatos kartont bárkiről, bármikor kiállíthattak, kiállítottak, kiállítanak, az adott személy tudta nélkül is. A Népszava címlapján megjelentetett papír hitelességét, cáfolhatatlanságát tekintve édestestvére a Népszabadságban megjelentetett Nemteller-állevélnek. A Nemteller-állevél egy halottat gyalázott meg, s alkotóinak szándéka szerint a Fideszt, annak elnökét, s a jobboldali sajtó némely munkatársait kívánta lejáratni. A Kondor Katalin 'ügynökmúltját' felvető és lebegtető hatos karton ezzel szemben egy élő közszereplőnek teszi pokollá az életét. Az elképzelhető legaljasabb és leggyávabb módon.

Egy hatos kartonnal ugyanis hírbe lehet hozni. És pont. Minden egyéb: pitiánerség és gusztustalanság. Mint Újhelyi István sajtótájékoztatója, ahol nevezett kijelenti: Kövér László és Szadai Károly éppen ezzel a 'titkos' és 'titkolt' múlttal zsarolták a rádió elnökét. Elképesztő... Éppen ilyen pitiáner és gusztustalan a faliújság minden szakmai minimumot figyelmen kívül hagyó interjúja Kondor Katalin állítólagos tartótisztjével. A gemenci erdő mélyén, vadlesen utolért Kitakart Béla százados egyetlen dolgot jelentett ki teljes egyértelműséggel. Azt, hogy nem szervezte be Kondor Katalint, és nem volt a tartótisztje. A Népszava ebből az egyetlen egyértelmű kijelentésből vezeti le, hogy Kitakart Béla százados szervezte be Kondor Katalint és ő volt a tartótisztje... Béla százados mondott még valamit: nem járul hozzá, hogy a nevét nyilvánosságra hozzák. A Népszava ezt megírta, majd másnap nyilvánosságra hozta Béla százados nevét”.